



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ  
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ

ເລກທີ 06 /ສພຂ.ສຂ  
ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023

ມະຕີ

ກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນແຂວງ  
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕິກລົງ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ  
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຼືອ ໃນທົ່ວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາ ຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ  
ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 59 ຂໍ 06;
- ອີງຕາມ ຫັງສີສະເໜີຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮ່າງຂໍ້ຕິກລົງຂອງທ່ານ  
ເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 04 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ II  
ສະບັບເລກທີ 31/ຈຂ, ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2023.

ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ, ພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ຂອງສະມາຊິກສະພາເຫັນຊາດ  
ປະຈໍາເຂດເລືອກຕັ້ງທີ 13 ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 04 ຂອງ ສະພາ  
ປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ II ຕໍ່ກັບເນື້ອໃນຂໍ້ຕິກລົງ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຼືອ  
ໃນທົ່ວແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

**ກອງປະຊຸມຕິກລົງ:**

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕິກລົງ ຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຼືອ ໃນທົ່ວແຂວງ  
ສະຫວັນນະເຂດ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີຫຼາຍກວ່າເຕິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ  
ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ອີງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການຜັນຂະຫຍາຍມະຕີສະບັບນີ້  
ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 3 ມະຕີສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະຫານສະພາປະຊາຊົນແຂວງ



ກົງແກ້ວ ມີວຳລະຈັກ



ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ  
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

ເລກທີ 988.../ຈຂ

ສະຫວັນນະເຂດ, ວັນທີ 12 ພຶກງຸນ 2023

**ຂໍ້ຕົກລົງ**  
**ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຼື້ອໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015, ຫວດທີ 4 ມາດຕາ 20 ຂໍ້ທີ 13;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປຶກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສ້າງນິຕິກຳ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂໍ້ເຫຼື້ອ ສະບັບເລກທີ 0233/ກຂສ, ລົງວັນທີ 20 ມັງກອນ 2020;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 06/ພສຂ, ລົງວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເຂົ້າຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂໍ້ເຫຼື້ອໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

**ເຈົ້າແຂວງ ຕົກລົງ**

**ໝວດທີ 1**  
**ປິດບັນຍັດທີ່ວໄປ**

**ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ**

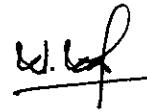
ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການເຮັດວຽກສາ, ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການບໍາບັດ, ການກຳຈັດຂໍ້ເຫຼື້ອ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສານເຄີມອັນຕະລາຍ ພາຍໃນແຂວງ, ແນໃສປ່ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງເສດເຫຼື້ອ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທິບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ຮັບປະກັນໃນການສ້າງແຂວງໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ສະອາດາມຕາ, ຕາມທິດສຶຂຽວ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

**ມາດຕາ 2 ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຼື້ອ**

ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຼື້ອ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄວບຄຸມ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ເຫຼື້ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກວິຊາການ ລວມໄປເຖິງການແປຮູບຂໍ້ເຫຼື້ອ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ມີການຖື່ມຂໍ້ເຫຼື້ອ ແບບຊະຊາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນການເຝື່ນຂຶ້ນຂອງຂໍ້ເຫຼື້ອຈາກການນຳໃຊ້, ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດໃນທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ປຶກປ້ອງສຸຂະພາບ, ທັດສະນິຍະພາບ ແລະ ປຶກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນແຂວງໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ, ສວຍງາມ, ຍືນຍົງ ແລະ ນຳໃຊ້ຢາວນາ. ເຈົ້າແຂວງ

### ມາດຕາ 3 ຂະທິບາຍຄໍາສັບ

ບັນດາຄໍາສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ສິ່ງເສດຖື້ອ ຫາຍເຖິງ ຂຶ້ເຫັນ້ອ, ສິ່ງປະຕິກຸນ, ນ້ຳເປື້ອນ, ອາກາດເສຍ, ມວນສານ ຫຼື ວັດສະດຸ ອັນຕະລາຍໄດ້ນີ້ທີ່ຖືກປອຍຖຸ່ມ ຫຼື ມີທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງກໍາເນີດມີນລະົມືດ ລວມທັງ ເສດຕະກອນ ຫຼື ສິ່ງຕົກ ຄ້າງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຂອງແຂງ ແລະ ຂອງແຫຼວ ຫຼື ແກ້ດ;
2. ຂຶ້ເຫັນ້ອ ຫາຍເຖິງ ສິ່ງເສດຖື້ອຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ການອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ ເຊິ່ງໄດ້ ເຊື່ອມສະພາບຈິນໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ງານອີກເຊັ່ນ: ເສດເຈັຍ, ເສດຜ້າ, ເສດອາຫານ, ເສດສິນຄ້າ ເສດວັດຖຸ, ຖົງປະລາສະຕິກຸນ, ພາຊະນະໄສອາຫານ, ຂຶ້ເຄົ່າ, ຂຶ້ສັດ, ຊາກສັດ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໄດ້ນີ້ທີ່ເກັບກວດ ຈາກຖະໜົນຫົນຫາງ, ຕະຫຼາດ ສະຖານທີ່ລົງສັດ ຫຼື ທີ່ອື່ນໆ ລວມເຖິງຂຶ້ເຫັນ້ອໂຄກເຊື້ອ, ຂຶ້ເຫັນ້ອທີ່ເປັນຜິດ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຊຸມຊົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນ ພົກເວັ້ນວັດຖຸທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຂອງໂຮງງານ ເຊິ່ງມີລັກສະນະ ແລະ ອຸນສົມບັດທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໂຮງງານອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ປຸ່ງແຕ່ງ;
3. ຂຶ້ເຫັນ້ອທີ່ວ່ໄປ ຫາຍເຖິງ ຂຶ້ເຫັນ້ອ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ແລະ ຈາກ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ເຊື່ອມຄຸນພາບ ແລະ ໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການໃຊ້ແລ້ວ ເປັນຕົ້ນ: ຂຶ້ເຫັນ້ອຈາກຄົວ ເຮືອນ, ເສດໄມ້, ເສດເຈັຍ, ຖົງປະລາສະຕິກຸນ, ແກ້ວ, ຜ້າເສດ, ໂລະກະ, ຢ່າງ, ຫີນ-ດິນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສິ່ງຜົນ ກະທິບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຈົດໃຈ ຍ້ອນມີຄວາມເປື້ອນເປີເປົ້າ, ເປັນແຫຼ່ງກໍາເນີດເຊື້ອຜະຍາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດ ມີລະົມືດ, ທໍາລາຍຄວາມງາມຫາງທັດສະນິຍະພາບ;
4. ຂຶ້ເຫັນ້ອຕິດເຊື້ອ ຫາຍເຖິງຂຶ້ເຫັນ້ອ ທີ່ກິດມາຈາກຂະບວນການຮັກສາສຸຂະພາບ, ການວິເຄາະນະ ຍາດ, ການສຶກສາວ່າຈະທີ່ດໍາເນີນການໃນຄົນ, ສັດ ທີ່ອາດຈະມີເຊື້ອຜະຍາດ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍປະບົນຢູ່ນຳ;
5. ຂຶ້ເຫັນ້ອອັນຕະລາຍ ຫາຍເຖິງ ຂຶ້ເຫັນ້ອທີ່ເຫຼືອໃຊ້ ຫຼື ເຊື່ອມສະພາບ, ພາຊະນະບັນຈຸສານຄົມີຕ່າງໆ ທີ່ປິນເປົ້ອນ ແລະ ວັດຖຸອັນຕະລາຍຊະນິດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ສານຜິດ, ສານຄົມທີ່ເປັນກົດ, ວັດຖຸລະບົດ, ວັດຖຸໄວໄຟ ວັດຖຸຜູ້ຜັງ, ວັດຖຸມືຜິດ, ວັດຖຸທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດເຊື້ອໂລກ, ວັດຖຸກໍາມັນຕະພາບລົງສີ, ວັດຖຸທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການ ປຽບແປງຫາງກໍາມະນັນ, ວັດຖຸກັດກ່ອນ, ວັດຖຸທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການລະຄາຍເຄື່ອງ ແລະ ວັດຖຸອັນອື່ນບໍ່ວ່າຈະເປັນເຕ ມີຜົນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໄດ້ທີ່ອາດທຳໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍແກ່ບຸກຄົນ, ສັດ, ຜິດ, ຂັບສິນ ຫຼື ສິ່ງເວັດລ້ອມເຊັ່ນ: ຖ່ານໄຟ ສາຍ, ຫຼູອດໄຟ, ຫົ້ມໄຟ, ໂທລະສັບເຄື່ອນທີ່, ພາຊະນະບັນຈຸສານກໍາຈັດສັດຖຸຝຶກກະບ່ອງສີ ຫຼື ສານຄົມອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ;
6. ຂຶ້ເຫັນ້ອຢ່ອຍສະຫຼາຍ ຫາຍເຖິງ ຂຶ້ເຫັນ້ອທີ່ເນົາເສຍ ແລະ ສາມາດຢ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ໄວ ສາມາດນໍາມາເຮັດນໍ້າຫັນກ ແລະ ຜຸ່ນປຸ່ຍໄດ້ເຊັ່ນ: ເສດຜັກ, ເປືອກຫາກໄມ້, ເສດອາຫານ, ໃບໄມ້, ເສດຊື່ນ ສັດເປັນຕົ້ນ;
7. ຂຶ້ເຫັນ້ອທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ຄົນໃໝ່ໄດ້ ຫາຍເຖິງ ຂຶ້ເຫັນ້ອຈາກຂອງເສດ, ຈາກເຕື່ອງບັນຈຸຜົນ ຫຼື ວັດສະດຸທີ່ເຫຼືອໃຊ້ ເຊິ່ງສາມາດນໍາກັບມາໃຊ້ປະໂຫຍດຄົນໃໝ່ໄດ້ ໂດຍການນໍາມາແປຮູບເປັນວັດຖຸດິບໃນ ຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ໃຊ້ສໍາລັບຜະລິດໃຫ້ເປັນຜະລິດຕະພັນໃໝ່ເຊັ່ນ: ແກ້ວ, ເຈັຍ, ກະບ່ອງເຄື່ອງເກີ່ມເສດ ປະລາສະຕິກຸນ, ເສດໄລະກະ, ອະລຸມືນຽມ, ຢ່າງລົດ ເປັນຕົ້ນ;
8. ຂຶ້ເຫັນ້ອເອເນັກໂຕຣນິກ ຫາຍເຖິງຂຶ້ເຫັນ້ອທີ່ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ຫຼື ອຸປະກອນເອເລັກ ໂທຣນິກທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຢ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ ແກ້ວໄດ້ຈັດແບ່ງເປັນປະແດດຄືດັ່ງນີ້:
  - ເຄື່ອງໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ເປັນຕົ້ນແມ່ນຕຸ້ເຢັນ, ຈັກຂັກເຄື່ອງ, ເຕົາໄມໂຄຣເວບ, ເຄື່ອງປັບອາກາດ ຜັດລົມ;
  - ເຄື່ອງໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຕົາລົດ, ເຄື່ອງດູດຝູ້ນ, ຫັ້ນຫຼຸງເຂົ້າ;
  - ເຄື່ອງມີສື່ສານ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນສໍານັກງານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຄອມຝົວເຕີ, ເຄື່ອງຜົມ, ໂທລະສັບ 

ໂທລະສານ, ເຄື່ອງອັດເອກະສານ - ສະແກນເນີ;

- ເຄື່ອງໃຊ້ເຝື່ອຄວາມບັນທຶກເປັນຕົ້ນແມ່ນໂທລະນາບ, ວິທະຍຸ, ເຄື່ອງສຽງ, ເຄື່ອງຫຼິນຊິດ-ກີວິດ;
- ອຸປະກອນໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ດອກໄຟຝຳ, ຫຼອດໄຟນິອອລ ແລະ ອື່ນງ;
- ອຸປະກອນໄຟຝຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເບັກເກີໄຟຝຳ, ສະວິດເຢີດ-ບິດວິງຈອນໄຟຝຳ, ກັບຝົວ, ເຄື່ອງ  
ຕັດໄຟຝຳ, ປັກສຽບສາຍຕໍ່ລົງດິນ, ເສົາໄຟຝຳ, ສາຍດິນເຝື່ອຄວາມປອດໄຟ;
- ອຸປະກອນກິລາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງອອກກຳລັງກາຍ, ເຄື່ອງນວດໄຟຝຳ ແລະ ອື່ນງ;
- ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນຫາງການແຜດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງມືຝາຕັດ, ຫັ້ນໜຶ່ງຂ້າເຊື້ອ, ເຄື່ອງວັດ  
ຄວາມດັນ, ເຄື່ອງກະຖຸນໄຟຝຳ;
- ອຸປະກອນກວດສອບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງສະແກນເນີ ແລະ ເຄື່ອງເອັກສະລ;
- ເຄື່ອງມືໃຊ້ໃນອຸດສາຫະກຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຄື່ອງມືຂຸດເຈະ, ເຄື່ອງສະກັດ, ເຄື່ອງຊຽນ, ເຄື່ອງດຸດ  
ຜົນ ແລະ ອື່ນງ.

9. ສານເຄີມອັນຕະລາຍ ຫາຍເຖິງ ບໍລິມາດ ຫຼື ປະລິມານຂອງສານເຄີມທີ່ມີຜົນກະທິບຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີ  
ຊີວິດສູຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ຜິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

10. ກໍາມັນຕະພາບລົງສີ ຫາຍເຖິງ ວັດຖຸໃນສະພາບຂອງແຫຼວ, ຂອງແຂງ ຫຼື ອາຍແກັດທີ່ເປັນວັດຖຸ  
ກໍາມັນຕະພາບລົງສີ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ປື່ນເປົ້ອນ ດ້ວຍວັດຖຸກໍາມັນຕະພາບລົງສີທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນສູງກ່າວມາດ  
ຕະຖານຄວາມປອດໄຟທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້;

11. ການເກັບລວບລວມ ຫາຍເຖິງການເກັບຂຶ້ເຫັ້ນຈາກພາຊະນະຮອງຮັບຂຶ້ເຫັ້ນ ຫຼື ຈຸດລວບ  
ລວມຂຶ້ເຫັ້ນໃນຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ກິດຈະການຕ່າງໆ ເຝື່ອລວບລວມ ແລະ ຂົນສົ່ງໄປສະຖານທີ່ຄ່ຽນຖ່າຍ ຫຼື  
ສະໜາມກໍາຈັດຂຶ້ເຫັ້ນ;

12. ການນໍາເຂົ້າ ຫາຍເຖິງການຂົນສົ່ງຂຶ້ເຫັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງ  
ອຸປະກອນ, ພາຊະນະຫຼຸມທີ່ທີ່ບັນຈຸຂຶ້ເຫັ້ນ ເຂົ້າມາໃນແຂວງ ຫຼື ສປປ ລາວ;

13. ການສົ່ງອອກ ຫາຍເຖິງ ການຂົນສົ່ງຂຶ້ເຫັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງ  
ອຸປະກອນ, ພາຊະນະຫຼຸມທີ່ທີ່ບັນຈຸຂຶ້ເຫັ້ນ ອອກຈາກແຂວງ ຫຼື ສປປ ລາວ;

14. ການຜ່ານແດນ ຫາຍເຖິງ ການຂົນສົ່ງຂຶ້ເຫັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມ  
ທັງອຸປະກອນ, ພາຊະນະຫຼຸມທີ່ທີ່ບັນຈຸຂຶ້ເຫັ້ນ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຜ່ານແຂວງ ໄປເຢັງປະເທດທີ່ສາມ;  
15. ການສົ່ງຄືນຫາຍເຖິງ ການສົ່ງຂຶ້ເຫັ້ນທີ່ທີ່ຖືກນໍາເຂົ້າ ຈາກຜູ້ດໍາເນີນກິດຈະການ, ນໍາເຂົ້າຂຶ້ເຫັ້ນ  
ຈາກການນໍາໃຊ້ແລ້ວ, ພາຊະນະບັນຈະຕ້ອງສົ່ງກັບຄືນຫາຢູ່ຜະລິດ ຫຼື ສະຖານທີ່ສາມາດກໍາຈັດໄດ້.

#### ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ

ອີງການປົກຄອງແຂວງ ສິ່ງເສີມ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ສັງຄົມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ  
ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງຂຶ້ເຫັ້ນ, ເກັບມຽນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຂຶ້  
ເຫັ້ນທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າຫາຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ;

ຊຸກ່າ່ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນຮອນ, ສະຫຼັບນາຍ ແລະ ກໍາລັງ  
ແຮງຂອງຄົນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນຕາມລະຽບການ ແລະ ກິດໝາຍທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້.

#### ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂຶ້ເຫັ້ນ

ການຄຸ້ມຄອງຂຶ້ເຫັ້ນ ບະດີບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະບໍາມະນຸນ, ກິດໝາຍ ແລະ ລະຽບຂອງລັດ ຕາມທີ່  
ໄດ້ກໍານົດໄວ້; ນ. ໝ



## ມາດຕາ 10 ການແຍກຂໍ້ເຫັ້ນທົ່ວໄປຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງແຍກຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ຕິດເອງພະລິດຂັ້ນຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຂໍ້ເຫັ້ນໂດຍແຍກເປັນແຕ່ລະພະົດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ນຳກັບໄປພະລິດຄົນໃໝ່ໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ແກ້ວ, ເຈີ, ແກ້າດ ເຈີຢາງປະລາສະຕິກາ, ຢາງຕິນລິດ, ເຄື່ອງຜົນເຈີທີ່ໃຊ້ແລ້ວ, ເຄື່ອງນຸ່ງຮົ່ມທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແລ້ວ, ໂລຫະ (ຫຼັກອະລຸ ມິນຽມ, ທອງ, ຊຶນ) ແລະ ອື່ນງ ທີ່ສາມາດນໍາໄປໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ຂາຍໄດ້ເພື່ອນໍາເຂົ້າສູ່ຂະວນການພະລິດ;

2. ຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ຢ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ແມ່ນ ຂໍ້ເຫັ້ນປະເຟດອົນຊີອົງຄະຫາດ ເປັນຕົ້ນ: ເສດຜິດຜັກ, ໃບ ໄນ ກົງໄມ້, ເສດອາຫານ ແລະ ອື່ນງ. ຂໍ້ເຫັ້ນປະເຟດນີ້ສາມາດນໍາໄປເປັນອາຫານສັດ, ຫັກເປັນຜູ້ນຊີວະ ພາບ ແລະ ເຮັດເປັນເຊື້ອພະລັງງານໄປໂອແກດໄດ້;

3. ຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ຢ່ອຍສະຫຼາຍຍາກ ຫຼື ມີມູນຄ່າບໍ່ສູງທີ່ຈະນຳກັບມາໃຊ້ ແລະ ພະລິດຄົນໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ: ຢາງ, ຕົງປະລາສະຕິກາ, ຖ້ານໄຟສາຍເກົ່າ, ຫຼວດໄຟຂາດ, ໂິນມ ແລະ ອື່ນງ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ນໍາໄປກໍາຈັດຢູ່ສະຖານທີ່ ສະພາະ ແລະ ຕ້ອງມີຕັກໃນໂລຊີໃນການກໍາຈັດໃຫ້ຖືກວິທີ.

## ມາດຕາ 11 ການຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານຂໍ້ເຫັ້ນທົ່ວໄປ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານ ຂໍ້ເຫັ້ນອຂອງຄົນ ໃຫ້ເຫຼືອຫຼັ້ອຍ ທີ່ສຸດ ດ້ວຍການແຍກເປັນສິ້ນສ່ວນສາມາດນໍາໃຊ້ຄືນໃໝ່ໄດ້ ຫຼື ຈໍານ່າຍໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ເຈີ, ແກ້ວ, ໂລຫະ ເສດຫຼັກ, ປະລາສະຕິກາ ແລະ ອື່ນງ.

## ມາດຕາ 12 ການນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ຂໍ້ເຫັ້ນ ທີ່ໄດ້ມີການຄັດແຍກ ຢາງຖືກຕ້ອງ ແລ້ວນໍາກັບມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ ໃຫ້ໄດ້ຫຼັາຍເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ປະລາສະຕິກາ, ຢາງ, ແກ້ວ ເຈີ ແລະ ປະເຟດໂລຫະ ເຊັ່ນ: ຫຼັກ, ທອງ, ອາລຸມິນຽມ, ສະເຕັນເລັດ, ກົວ, ຊຶນ ແລະ ອື່ນງ.

## ມາດຕາ 13 ການພະລິດຄົນໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ພະລິດຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ຂໍ້ເຫັ້ນ ມາພະລິດຄົນໃໝ່ ໂດຍຂະວນການຕາມວິທີການທີ່ເໝາະສິມ ເປັນຕົ້ນ: ປະລາສະຕິກາ, ຢາງ, ແກ້ວ, ເຈີ, ປະເຟດໂລຫະ ເຊັ່ນ: ຫຼັກ, ທອງ, ອາລຸມິນຽມ, ສະເຕັນເລັດ, ກົວ, ຊຶນ ແລະ ອື່ນງ.

## ມາດຕາ 14 ການຂົນສົ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດການບໍລິການຂົນສົ່ງຂໍ້ເຫັ້ນທົ່ວໄປ ຕ້ອງມີ ແຜນການຂອບເຂດສະຖານທີ່, ເສັ້ນທາງ ແລະ ກໍານົດເວລາໃນການຂົນສົ່ງ, ບໍ່ໃຫ້ຂົນສົ່ງໃນເວລາທີ່ມີການສັນ ຈອນແອັດ ແລະ ຕ້ອງມີຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ສະເພາະ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຂໍ້ເຫັ້ນທີ່ອຕິກເຮັດ ຊະຊາຍຕາມທ້ອງຖະໜົນຫົນທາງໃນການຂົນສົ່ງ, ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກວ່ອງໄວ ແລະ ປອດໄກ.

## ມາດຕາ 15 ການກໍາຈັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການ ການກໍາຈັດຂໍ້ເຫັ້ນທົ່ວໄປ ແມ່ນ ໃຫ້ປະກິບດຕາມບັນດາລະຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກໍານົດໄວ. ເມ. ແກ້ວ

### **ចងວດທີ 3** **ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ**

#### **ມາດຕາ 16 ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ**

ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແມ່ນ ການວາງແຜນ, ນໍາໃຊ້, ຕັບຮັກສາ, ນໍາເຂົ້າ, ສິ່ງອອກ  
ການຂົນຖາຍ, ຂັນສິ່ງ, ຜ່ານແດນ, ຈຳກັດ ແລະ ບຳບັດ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດມາຈາກກິດຈະການ  
ຕົວເມືອງ, ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ບໍ່ແຮ່, ກະສິກຳ ແລະ ການບໍລິການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະລີມ.

#### **ມາດຕາ 17 ແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ**

ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແມ່ນເກີດມາຈາກຫຼາຍບອນ ເບັນຕິ່ນ: ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່, ອຸດ  
ສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ, ການຊຸດຄົນບໍ່ແຮ່ - ຊຸດເຈະນໍາມັນ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ - ສ້ອມແປງລົດ, ຫ້ອງ  
ທິດລອງ ແລະ ວິໄຈ, ສະຖານທີ່ບໍລິການທາງດ້ານສາຫາລະນະສຸກ, ການກະສິກຳ, ຄົວເຮືອນ, ຮັນຊັບຜະ  
ສິນຄ້ານັກງານ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.

#### **ມາດຕາ 18 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຂະໜາງອຸດສາຫະກຳ, ພະລັງງານ, ການກະ ສິກຳ ແລະ ລ່ຽງສັດ**

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຂະໜາງ  
ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານ, ຕ້ອງໄດ້ມີການແພັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ວ່າໄປ ແລະ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນ  
ອັນຕະລາຍ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຖືກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ວ່າດ້ວຍ  
ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດຖື້ອງຈາກອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ສະບັບເລກທີ 0555/ອຄ, ລົງວັນທີ 20  
ມິນາ 2012 ແລະ ສິນທີສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ແລະ ການກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ  
ຈາກການຝະລິດກະສິກຳ ແລະ ລ່ຽງສັດໃຫ້ຈັດຖື່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂອງກະສິກຳສະແພາະ.

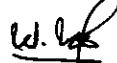
#### **ມາດຕາ 19 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາຫາລະນະສຸກ**

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອ ຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາຫາ  
ລະນະສຸກ ຕ້ອງໄດ້ມີການແພັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ວ່າໄປ ແລະ ຂໍ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງ  
ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສາຫາລະນະສຸກ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດຖື້ອງຢູ່ສະຖານ  
ທີ່ ບໍລິການສາຫາລະນະສຸກ ສະບັບເລກທີ 17/ ກທສ, ລົງວັນທີ 20 ກໍລະກົດ 2004 ແລະ ສິນທີສັນຍາສາກົນ  
ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ແລະ ການກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອຂອງຂະໜາງສາຫາລະນະສຸກ ຕ້ອງໃຫ້ເຂົ້າເຕີເອີຂ້າ  
ເຊື້ອສະແພາະ.

#### **ມາດຕາ 20 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກຕົວເມືອງ**

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຜະລິດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກຕົວເມືອງ ເບັນຕິ່ນ  
ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ມາຈາກກິດຈະການຄົວເຮືອນ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ-ສ້ອມແປງລົດ, ຮັນຊັບຜະສິນຄ້າ, ສຳນັກງານ  
ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ແພັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕາມແຕ່ລະປະັດ ເພື່ອຫຼຸດຜອນ ປະລິ  
ມານ, ກໍານົດບ່ອນເກັບມັນສະພາະ ແລະ ນໍາໄປກໍາຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເຕັກນົກ ໃນການກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອ  
ແຕ່ລະປະັດ;

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັດການບໍລິການຈັດເກັບ ແລະ ກໍາຈັດຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນ  
ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ມີວິຊາການ ທີ່ມີປະສົບການ ກ່ຽວກັບການກໍາຈັດ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ; 

2. ມີອຸປະກອນ, ເຕື່ອງຫຼຸມທີ່, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ພາຫະນະຂົນສົ່ງເຫັນທີ່ອັນຕະລາຍສະແພາ;

3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ, ຂັ້ນຕອນທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນລະບຽບການຂອງບັນດາຂະແໜງການພາຍໃນ ແລະ ຕາມມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກຳນົດ.

#### ມາດຕາ 21 ການຄຸ້ມຄອງເຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອເລັກໂຕຣນິກ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳຈັດຂຶ້ເຫັນທີ່ອ່ອເລັກໂຕຣນິກດັ່ງນີ້:

ບຸກຄົນ ທີ່ຂີ້ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຕື່ອງເລັກໂຕຣນິກ ຕ້ອງຄໍານິ້ງເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະລີມກັບຄວາມຕ້ອງການ. ຖ້າເຕື່ອງເລັກໂຕຣນິກດັ່ງກ່າວມີການຢັ້ງ, ຫົດອາຍຸການນຳໃຊ້ງານ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ຕ້ອງມີການຄັດແຍບບັນດາເຕື່ອງເລັກໂຕຣນິກດັ່ງກ່າວ ອອກຈາກຂົ້າຫຍໍ້ທີ່ວີໄປ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການທີ່ສາມາດນຳເອົາຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອເລັກໂຕຣນິກໄປສ້ອມແບ່ງ ເຝື່ອນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຫຼື ກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;

ນິຕິບຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຜະລິດເຕື່ອງເລັກໂຕຣນິກຕໍ່ສິ່ງລົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະລີມ, ການອອກແບບ ການຜະລິດໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ ຮັບປະກັນຄຸນພາບ, ປະຢັດຜະລົງງານ, ອາຍຸການນຳໃຊ້ໃຫ້ຍາວນານ. ໃນກໍລະນີເຕື່ອງເລັກໂຕຣນິກດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດກຳຈັດໄດ້ໃນສະຖານທີ່ທີ່ວີໄປ ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການເຕັກຄືນ ເຝື່ອນຳໄປກໍາຈັດ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສະແພາ;

ອົງການຈັດຕັ້ງສະໜັບສະໜູນໃນການສ້າງລະບຽບການ, ຄຸມແນະນຳ, ຜົກອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການເຕັບມຽນ, ການແຍກ ແລະ ການກຳຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງແຕ່ລະປະເຟດຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອເລັກໂຕຣນິກ ຝ້ອມທັງເກັບກຳຂັ້ນມູນ, ສະຖິຕິ ແລະ ສ້າງປົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອເລັກໂຕຣນິກເປັນປົກກະຕິ.

#### ມາດຕາ 22 ການນຳເຂົ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການນຳເຂົ້າຫຍໍ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ລວມທັງຂົ້າຫຍໍ້ທີ່ເປັນເລັກໂຕຣນິກ ຕ້ອງໄດ້ສະໜີແຈ້ງລາຍການ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍ່ປອນທີ່ຈະນຳເອົາຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອເຫຼົ້ານັ້ນມາດໍາເນີນກິດຈະການ ຕ້ອງປະສານຫາພະແນກຂັ້ນພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສົມທິບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຝື່ອສືກສາບັນຫາມີນລະີິດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກອນຈະນຳສະໜີ້າ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີສິດອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອດັ່ງກ່າວ;

ການນຳເຂົ້າຕ້ອງບໍ່ແມ່ນຂົ້າຫຍໍ້ອ່ອ ທີ່ຫ້າມນຳເຂົ້າ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກິດໝາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດໄວ້.

#### ມາດຕາ 23 ການເກັບຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳໃຊ້ຂົ້າຫຍໍ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຂົ້າໃນກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງມີລະບົບການເກັບຮັກສາ, ກໍານົດສະຖານທີ່ເກັບມຽນໃຫ້ເໝາະລີມ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດອອກ ເປັນຕົ້ນ:

1. ຕ້ອງເກັບມຽນໃນສາງ, ມີພາຊະນະບັນຈຸສະແພາ ແລະ ຕ້ອງມີຜະນັກງານທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະລິບການ ເຝື່ອເຮັດການຄຸ້ມຄອງການຕ້ອງການເກັບມຽນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄຟ, ຕາມລະບຽບກິດໝາຍ ແລະ ຕ້ອງກວດກາຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

2. ຕ້ອງມີແບບຝອມ, ວິທີ ແລະ ຈຳນວນທີ່ເກັບຮັກສາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄຟ, ຕາມລະບຽບກິດໝາຍ ແລະ ຕ້ອງກວດກາຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

3. ຕ້ອງແຍກບ່ອນເກັບມຽນ ແຕ່ລະປະເຟດ ຫຼື ຂົ້າຫຍໍ້ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເກັບມຽນໄວຮ່ວມກັນ ເຝື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕາມມາ; ເຂົ້າຫຍໍ້



5. ເຮັດສັນຍາເກັບມຽນ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຂີ້ເຫັນທີ່ຂອງຕົນເອງກັບອີງການທີ່ເຮັດການບໍລິການກ່ຽວກັບ ການຈັດເກັນ ຫຼື ກໍາຈັດຂຶ້ເຫັນຢ່ອ; ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ບໍລິການເກັບຂຶ້ເຫັນ ບຸກຄົນ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອີງການຜົນ ສ້າງຂຶ້ເຫັນຂຶ້ນມາ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເກັບມຽນ ແລະ ບຳບັດ ດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການສົ່ງຜົນ ກະທິບຖື່ກືນອື່ນ ແລະ ສັງຄົມ;

6. ມີພາຊະນະບັນຈຸຂຶ້ເຫັນຢັ້ງຕົນເອງ ເພື່ອເກັນທ່ອນໄຮມຂຶ້ເຫັນທີ່ຕົນເອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ;

7. ຕ້ອງນໍາເອົາພາຊະນະບັນຈຸຂຶ້ເຫັນຂອງຕົນ ໄປວາງໄວ່ຢູ່ຈຸດທ່ອນໄຮມຂຶ້ເຫັນຂຶ້ວຄາວ, ຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາການຈັດເກັບແລະນຳເອົາພາຊະນະປັ້ງກັບຄືນຫຼັງຈາກຂຶ້ເຫັນໄດ້ຖືກຈັດເກັບໄປແລ້ວ;

8. ມີພາຊະນະຮອງຮັບ ແລະ ສະຖານທີ່ເກັບຂຶ້ເຫັນລວມໃນຊຸມຊົນສະແພະ ໃນກໍລະນີທີ່ລົດຈັດເກັບຂຶ້ເຫັນຢ່ອ ບໍ່ສາມາເຂົ້າເຖິງໄດ້, ຜ້ອມດຽວກັນນີ້ ສະຖານທີ່ເກັບລວບລວມຂຶ້ເຫັນຈະຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ງບໍ່ມີການກິດຂວາງຫາງຈາລະຈອນ ແລະ ການສັນຈອນໄປມາຂອງປະຊາຊົນ;

9. ຮັບຜິດຊອບບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ເຫັນຂອງຕົນທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ສົ່ງຜົນກະທິບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ບຸກຄົນ, ເມື່ອມີຜົນກະທິບເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການເກັບມຽນ, ທິດແກນຄືນມູນຄ່າຂອງຄວາມເສຍຫາຍ, ຈ່າຍຄ່າປື່ນປົວ ຫຼື ອື່ນງາມລະບຽບກິດໝາຍ;

10. ທິດແກນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກິດໝາຍ ໃນກໍລະນີກໍໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຂັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາຫາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຫາງສັງຄົມ;

11. ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໃນການຂົນສົ່ງໂດຍສານ ຕ້ອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໂຄສະນາໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານເກັບຮັກສາຂຶ້ເຫັນຢ່ອ ພາຍໃນສະຖານທີ່ ຄືວິດໂດຍສານ ໂດຍໃຫ້ມີອຸປະກອນ, ກະຕ່າ ຫຼື ຖັງໃສຂຶ້ເຫັນຢ່ອ ພາຍໃນລົດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານໃຊ້ສໍາລັບຖຶນຂຶ້ເຫັນຢ່ອ, ຫຼົງຈາກເວັ້ນການກົ່ມຊະຊາຍໃນເວລາລົດກຳລັງແລ້ວຕາມເສັ້ນຫາງ;

## ມາດຕາ 28 ຜັນທະຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເກັບມຽນ ແລະ ກໍາຈັດຂຶ້ເຫັນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍລິການເກັບມຽນ ແລະ ກໍາຈັດຂຶ້ເຫັນຕ້ອງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນບໍລິການເກັບມຽນ ແລະ ກໍາຈັດຂຶ້ເຫັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕໍ່ກໍານົດທີ່ມີໃຫຍ່ເວົ້າກ່ຽວຂ້ອງຫຼັ້ນແຂວງ ຫຼື ເມື່ອງຕາມແຕ່ຂະໜາດຂອງການດໍາເນີນທຸລະກິດ;

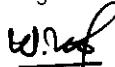
2. ຕ້ອງເຊັ່ນສັນຍາເກັບມຽນຂຶ້ເຫັນກັບໜ່ວຍບໍລິການບຳບັດ ແລະ ກໍາຈັດເກັບມຽນຂຶ້ເຫັນຢ່ອໃນສະໜາມກໍາຈັດຂຶ້ເຫັນທີ່ມີໃຫຍ່ເວົ້າກ່ຽວຂ້ອງຕາມກິດໝາຍເທົ່ານັ້ນ;

3. ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ອິກະລະດັບຫາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໃນການຄຸ້ມຄອງຂຶ້ເຫັນຢ່ອໃນສະຖານທີ່ບຳບັດ ແລະ ກໍາຈັດໃຫ້ທັນສະໄໝຂຶ້ນໄປແລ້ວຍໆ;

4. ຕ້ອງແຍກປະເຟຂຶ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ອອກຈາກຂຶ້ເຫັນປະເຟອື່ນ ເພື່ອສະກວກໃນການບຳບັດ ແລະ ກໍາຈັດ;

5. ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆໃນການຂົນສົ່ງ, ການເກັບຮັກສາ, ການກໍາຈັດ ແລະ ການບຳບັດຂຶ້ເຫັນຢ່ອ ແລະ ອື່ນງ່າງ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາ;

6. ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ໃນການລາຍງານຕໍ່ອ້ານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເມື່ອຜົບເຫັນຜູ້ລັກລອບເອົາຂຶ້ເຫັນຢ່ອ ໂປ່ຕົ້ມຊະຊາຍຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກົ່ມລົງຮ່ອງລະບາຍນໍ້າສາຫາລະນະ, ສະຖານທີ່ດິນເປົ້າວ່າງແມ່ນ້າ, ລໍາເຊ ແລະ ອື່ນງ່າງ;

7. ສະໜອງການບໍລິການການເກັບມຽນຂຶ້ເຫັນຢ່ອ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ມີຄຸນນະພາບ, ສະອາດ, ປອດໄຟ, ສະດວກ, ຕາມກໍານົດເວລາ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸດທິທໍາ; 

8. ຈັດເກັບຂໍ້ເຫັນໃຫ້ໝົດທຸກວັນ ຫຼື ໃຫ້ມີປະລິມານຂໍ້ເຫັນທີ່ຕົກຄ້າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ເພື່ອປ້ອງກັນບັນຫາເລື່ອງກິນ, ທັດສະນີຍະນາບ ແລະ ພາຫະນະນຳເຊື້ອໂລກ;

9. ເກັບຂໍ້ເຫັນຈາກຈຸດທ້ອນໂຮມຂໍ້ເຫັນຂໍ້ວຄາວຕ່າງໆໃຫ້ໝົດ ຜ້ອມທັງອະນາໄມ ພາຊະນະບັນຈຸຂໍ້ເຫັນ ໄວ່ປ່ອນເກົ່າຢ່າງເປັນລະບົບ;

10. ຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫາການຄຸມຄອງຂໍ້ເຫັນຢູ່ຕາມອາຄານ, ກຸ່ມບ້ານ ແລະ ສະຖານທີ່ສາຫາລະນະຕ່າງໆລວມທັງແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຕາມການສະໜີຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ;

11. ກໍລະນີໃນເຂດທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃປຈັດເກັບຂໍ້ເຫັນທີ່ໄດ້ຢ່າງສະກວກ ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການຕ້ອງໄດ້ຫາຊ່ອງທາງ ວິທີການແກ້ໄຂໃຫ້ເຫັນະສົມ.

12. ຕ້ອງຮັກສາ, ນຳໃຊ້ສໜາມກໍາຈັດຂໍ້ເຫັນ ໃຫ້ຖືກວິທີ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

13. ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເກັບກໍາການເກັບມັນ ແລະ ການສ້າງຂໍ້ເຫັນຢູ່ໃນຕົວເມືອງຂອງຕົນ ໂດຍການນຳໃຊ້ລະບົບສະຖິຕິ ແລະ ລາຍງານອົງການຄຸມຄອງຂໍ້ເຫັນ ຕາມກໍານົດວລາທີ່ວາງໄວ້;

14. ຕ້ອງສະໜອງພາຊະນະບັນຈຸຂໍ້ເຫັນຂໍ້ວຄາວໃຫ້ແກ້ຕະຫຼາດ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນ, ຄົວລິດເມສະຖານທີ່ສາຫາລະນະ ແລະ ຖານບຸນຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

15. ຕ້ອງປະຕິບັດ ວັນເວລາ ໃນການເກັບຂໍ້ເຫັນຈາກສະຖານບໍລິການຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະນາບການຂອງແຕ່ລະຕົວເມືອງ;

16. ພາຫະນະໜີນໍາໃຊ້ໃນການເກັບ ແລະ ຂົງສິ່ງ ຂໍ້ເຫັນ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຢູ່ໃນຄຸນະພາບທີ່ດີ ແລະ ໃຊັງຈາກໄດ້, ປົກປິດລິດຂົນສິ່ງຂໍ້ເຫັນຢ່າງຄັກແນ່ເພື່ອປ້ອງກັນການຕົກເຮັຍຂອງຂໍ້ເຫັນລົງໃສ່ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ສາຫາລະນະຕ່າງໆ;

17. ຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ເກີດການຝຶ່ງກະຈາຍຂອງຂໍ້ເຫັນ ແລະ ການຕົກເຮັຍຂອງນໍາຊະລ້າງໃນການເກັບລວບລວມ;

18. ພະນັກງານບໍລິການເກັບມັນຂໍ້ເຫັນ ຕ້ອງສວມໃສ່ຊຸດຢ້ອງກັນຢ່າງຄັກແນ່ ຜ້ອມທັງບໍລິການດ້ວຍມາລະຍາດທີ່ສຸພາບ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການໃຫ້ແກ້ຜະນັກງານເກັບມັນຂໍ້ເຫັນ;

19. ສໜາມກໍາຈັດຂໍ້ເຫັນ ຕ້ອງມີລະບົບຢ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມບໍ່ບັດ ແລະ ກໍາຈັດມິນລະຜິດຫາງນໍາ, ມີນລະຜິດຈາກສານຄົມ ຫຼື ວັດສະດຸອັນຕະລາຍ ຫຼື ສານອັນຕະລາຍ, ມີນລະຜິດຫາງອາກາດ, ສຽງຄວາມສັ່ນສະເໜີນ ແລະ ໜັດລໍາຄານອື່ນໆ ທີ່ເກີດຈາກການປະຕິບັດງານ ຫຼື ການປະກອບກິດຈະການຕ່າງໆໃນສໜາມ ແລະ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານການຄວບຄຸມ ຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນເປົ້າອັນຕະລາຍ ເພື່ອຫຼັງຈິງຜົນກະທິບັດກ່າວຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍານົດ;

20. ຕ້ອງທິດແຫັນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໃນກໍລະນີກໍໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຂັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາຫາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທາງສັງຄົມ.

## ມາດຕາ 29 ຂໍ້ຕໍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກົດຈະການ ກ່ຽວກັບຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນຕົ້ນ ການກໍາຈັດຂໍ້ເຫັນ, ການນຳໃຊ້, ຈໍາຫນ່າຍ, ເກັບຮັກສາ, ນຳໃປຜະລິດຄົນໃຫ່ມ, ການສິ່ງອອກ, ການສິ່ງຜ່ານຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມນຳເຂົ້າ, ສິ່ງອອກ ແລະ ສິ່ງຜ່ານ ຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ກ່ອນໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ ແລະ ອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;

2. ຫ້າມນຳເອົາຂໍ້ເຫັນປະເທດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍປະປິນກັນ ຫຼື ປິນກັບຂໍ້ເຫັນທີ່ວ່າໄປ ທີ່ບໍ່ອັນ ຕະລາຍ; ພ.ນ.

3. ຫ້າມຂົນສົ່ງຂໍ້ເຫຍື້ອຮັນຕະລາຍທຸກປະເພດທີ່ບໍ່ມີພາຊະນະບັນຈຸທຶນທໍ່ ແລະ ຕ້ອງຕິດສະໜາກໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;

4. ຫ້າມທຶນ ແລະ ຖອກເຫັ້ນຂໍ້ເຫຍື້ອທຸກປະເພດໃສ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໃນສະຖານທີ່ສ່ວນຕົວ ຫຼື ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າສາທາລະນະ, ຕາມຖະໜົນທຶນທາງ, ຫ້ວຍນໍ້າ ລ່າເຊ ແລະ ອື່ນໆ;

5. ຫ້າມຈຸດ, ເຜົ່າ, ຜັງ ຂໍເຫຍື້ອທຸກປະເພດ ດ້ວຍລະບົບເປີດ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ;

6. ຫ້າມນໍພາຊະນະບັນຈຸຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຮັນຕະລາຍ ໄປນໍາໃຊ້ຄືນ, ເອົາໃຫ້ ຫຼື ຂາຍທົ່ວໄປ;

7. ຫ້າມບັນຈຸຂໍ້ເຫຍື້ອ ວິນຖົງ ແລະ ພາຫານະຂົນສົ່ງຢ່າງເດັດຂາດ;

8. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ລະບາຍນໍ້າເສຍ ທີ່ເກີດຈາກການລັງ ຫຼື ຫໍາຄວາມສະອາດພາຊະນະ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກ ເຕັບຂໍ້ເຫຍື້ອລົງສູ່ແມ່ນໍ້າ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ລໍານໍ້າ, ຄອງລະບາຍນໍ້າ, ແຫຼ່ງນໍ້າສາທາລະນະ, ແຫຼ່ງນໍ້າທຳມະຊາດ ອື່ນໆ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການບໍາບັດ, ຖ້າມີການບໍາບັດ ກໍ່ໃຫ້ບໍາບັດຈິນໄດ້ຄໍາມາດຕະຖານຄຸນພາບ ນໍ້າເປື້ອນ ທີ່ສາມາດປ່ອຍອອກໄດ້ ຕາມລະບຽບການກໍານົດ;

## ໝວດທີ 5 ອີງການຄຸ້ມຄອງ

### ມາດຕາ 30 ອີງການຄຸ້ມຄອງ

ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອ ແມ່ນ ອີງການຈັດຕັ້ງລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ, ໂດຍໃຫ້ອີງການປົກຄອງ ແຂວງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສຸນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວແຂວງ ໂດຍມອບໃຫ້ຜະແນກຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທິບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແສ້ງເຫຼືອ ຄື:

1. ຜະແນກ ຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ;
2. ຂ້ອງການ ຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ນະຄອນ, ເມືອງ ແລະ ເຖິງສະບານ;
3. ຫ່ວຍງານ ຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ;
4. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້ານໍ້າທີ່ ແລະ ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

### ມາດຕາ 31 ສຶດ ແລະ ຜົນທຶນທີ່ຂອງຜະແນກຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ

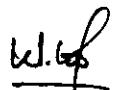
1. ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ຫັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທິບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອີງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄົ່ນຄວ້າກຳນົດນະໂຍບາຍ, ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຮັນຕະລາຍ;

2. ຊື່ນໍ້າ, ຕຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ແນະນໍາ ການຈັດຕັ້ງປະທິບກວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ເຫຍື້ອໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງ ຕາມສຶດ ຜົນທຶນທີ່ຖີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍ;

3. ຈັດຕັ້ງປະທິບກວຽກງານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ວ່າໄປ ແລະ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຮັນຕະລາຍ, ພ້ອມຕິດຕາມກວດກາ ຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຮັນຕະລາຍ ພ້ອມລາຍງານສະມາບການດັ່ງກ່າວໃຫ້ການນໍາຂອງແຂວງ;

4. ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຮັນຕະລາຍ ໃຫ້ຜະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ;

5. ລົງເຕັບກຳຂໍ້ມູນ ເຜື່ອສ້າງເປັນສະກິຕີ, ລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນຮັນຕະລາຍ ແລະ ເຜື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ມວນຊຸມຕາມລະບຽບການ;

6. ໂຄສະນາຜົຍແຜ່ ເຊັ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫຍື້ອພາຍໃນແຂວງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້, ເຕັບຮັກສາ, ນໍາເຂົ້າ, ຈຳຫປ່າຍ, ສິ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ບໍາບັດ ແລະ ການກຳຈັດຂີ້. 



10. ປະເມີນສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

### ມາດຕາ 33 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມບ້ານ

ຫ່ວຍງານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ ມີສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປັກປັກກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນການ, ຄໍາແນະນຳຂອງເມືອງ, ນະຄອນ;

2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈົດສຳນິກ, ນຳພາ, ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ ແລະ ຂົນຂວາຍປະຊາຊົນ ໃຫ້ ເປັນເຈົ້າການ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ປັກປັກກສາ, ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ບຸລະນະຝຶ່ນຝູ ຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ພາຍໃນບ້ານ;

3. ປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ຄໍາແນະນຳ ກ່ຽວກັບການປັກປັກກສາຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມປົກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນຂອງບັນດາກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ກັບທ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. ຮັບ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະໜັກກ່ຽວກັບ ບັນຫາຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

6. ສະໜັກຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງ, ດັດແກ້, ໂຈະ ຫຼື ອິກເລີກກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃນບ້ານ ທີ່ກ່າວີ້າເກີດຜົນກະທິບຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ຜິດ ແລະ ລະບົບນິເວດ;

7. ບ້ານຕ້ອງໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ມີສະໜາມຂໍ້ເຫັນປະຈໍາບ້ານຂອງຕົນ ທັງຮັບປະກັນບໍ່ສ້າງຜົນກະທິບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສ້າງຄົມຮ້ອມຂ້າງ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຂັ້ນທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

### ມາດຕາ 34 ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງຂະໜາງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້າຫ້າທີ່ ແລະ ອໍານາດການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະໜາງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້າຫ້າທີ່ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນມີສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ຫາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນທີ່ຕິດຜັນ ກັບຂະໜາງການຂອງຕົນ ບັນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບອີງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນທີ່ພາຍໃນເມືອງ, ນະຄອນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕິກລົງ ສະບັບນີ້ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

### ມາດຕາ 35 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບຂໍ້ເຫັນທີ່ ຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳຫັ່ງ, ສິ່ງອອກ, ຜ່ານແດນ, ບໍາບັດ ແລະ ການກໍາຈັດຂໍ້ເຫັນທີ່ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ເປັນຕົນ ປະເພດ, ປະລິມານ, ອຸນລັກສະນະ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຕິດຜັນກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນທີ່ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ;

ອີງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນທີ່ ມີຫ້າທີ່ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອສ້າງເປັນສະຖິຕິ, ລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ.

### ມາດຕາ 36 ການລາຍງານ

ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມມີຫ້າທີ່ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ່ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນທີ່ພາຍໃນແຂວງ ປະຈໍາປີ, ຖ້າກໍລະນີມີອຸປະກິເຫດ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນແມ່ນໃຫ້ເຮັດວຽກລາຍງານສະເພາະໃຫ້ອີງການປົກຄອງແຂວງ, ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ແລະ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.ໄ.ໄ.ໄ.

## ຫນວດທີ 6

### ອີງການກວດກາ

#### ມາດຕາ 37 ອີງການກວດກາ

1. ອີງການກວດກາ ແມ່ນອີງການດຽວກັນກັບອີງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນໜີ້ອ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 30 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ອີງການກວດກາ ພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ອີງການກວດກາລັດ, ອີງການກວດສອບແຫ່ງລັດປະຈຳນາກ, ອີງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ອີງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສື່ມວນຊົນ ແລະ ຜົນລະເມືອງ ຕາມພາລະບົດບາດ ສີດ ແລະ ຫ້າທີ່ ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການສະພາຍ;

3. ຜະແນກ ຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຫ້າທີ່ ກວດກາ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກົດຈະການ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້, ເກັບຮັກສາ, ນໍາເຂົ້າ, ຈໍາໜ່າຍ, ສິ່ງອອກ ຜ່ານແດນ ແລະ ການກຳຈັດຂໍ້ເຫັນໜີ້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເຜື້ອປ້ອງກັນ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທຶນຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

#### ມາດຕາ 38 ການກວດກາ

ການກວດກາມີ 3 ຮູບການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມປີກະທີ ແມ່ນການກວດກາ ຕາມແຜນການ ທີ່ມີລັກສະນະກວດກາ ເປັນ ປະຈຳ ແລະ ມີລັກສະນະອັນແຜນອນ;
  2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງຫຼາ ແມ່ນການກວດກາ ນອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ກອນລ່ວງຫຼາ ຢ່າງໜ້ອຍຊາວສື່ຂຶ້ວໂມງ;
  3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຮົບດ່ວນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາ, ໂດຍຈະບໍ່ໄດ້ມີການແຈ້ງລ່ວງຫຼາ ໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້;
- ການກວດກາ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນທັງການກວດກາ ທາງດ້ານເອກະສານ ແລະ ການກວດກາການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

## ຫນວດທີ 7

### ການສິ່ງເສີມ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

#### ມາດຕາ 39 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ອໍານາດການປີກຄອງບ່ານ, ເມືອງ, ແຂວງ, ຜະແນກການຕ່າງໆ ແລະ ເຈົ້າຫ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງ ເປັນເຈົ້າການໃນການຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ເຜື້ອສ້າງຈິດສຳນິກ ຄວາມ ຕຶ່ນຕົວກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນໜີ້ອ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມໃນທຸກ ຂະບວນການຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ໃນການປີກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ເຫັນໜີ້ອ, ສ້າງ ການໂຄສະນາຜ່ານສື່ມວນຊົນ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນງໍທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຊຸກຍູ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ທຸລະກິດໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການ ເຕັມມຽນ ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ບໍາໃຊ້ຂໍ້ເຫັນໜີ້ອຄົນໃໝ່.

#### ມາດຕາ 40 ການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຂໍ້ເຫັນໜີ້ອ

ຜະແນກ ຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຂໍ້ເຫັນໜີ້ອ ເຜື້ອຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ;

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງ ສາງາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມ ເຂົ້າໃຈໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ເຫັນໜີ້ອຢ່າງຖືກວິທີ. ພ. ໂພ.

## ໜວດທີ 8

### ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

#### ມາດຕາ 41 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ມີຜົນງານ ທີ່ດີເຕັ້ນໃນການປະກອບສ່ວນ ການເຖິ່ງໃຫວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມຂໍ້ເຫຼື້ອ, ການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໄດ້ດີ ຈະໄດ້ຮັບການຢ້ອງຢ່າງ ຫຼື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອ່ານຸ່ງ ຕາມຄວາມໝາຍເສີມ.

#### ມາດຕາ 42 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ່ ຫຼື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ດໍາເນີນຄະດີຕາມ ແຕ່ ກໍລະນີ ສະຖານໜັກ ຫຼື ເບົາ ດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

- ຄັ້ງທີ 1: ກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ເກັບມັງນີ້ຂໍ້ເຫຼື້ອທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ພ້ອມທັງ ເຮັດບົດບັນທຶກ ໄວ້ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ;
  - ຄັ້ງທີ 2: ຈະຖືກປັບໃໝ່ ຕາມແຕ່ກໍລະນີທີ່ເຫັນສິນ, ພ້ອມທັງສຶກສາອົບຮົມ, ເຮັດບົດບັນທຶກໄວ້ ເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສົ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຕາມສະຖານໜັກ ຫຼື ເບົາ;
  - ຄັ້ງທີ 3: ປັບໃໝ່ 5 ຫາ 10 ເທົ່າ ຂອງຄັ້ງທີ່ສອງ ພ້ອມທັງດໍາເນີນຄະດີ ຕາມລະບຽບການ.
- ກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຈະຖືກດໍາເນີນຄະດີ ປະກອບສໍານວນ ສິ່ງພ້ອງສານ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງ.

## ໜວດທີ 9

### ບົດບັນຍັດສຸດຫ້າຍ

#### ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການພັດທະນາ ແລະ ບໍລິຫານ ຕົວເມືອງ ເຈົ້າຫັ້ນທີ່ຢູ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

ພະແນກການ, ຫ້ອງການ ອົງການທຽບທ່ານຂຶ້ນແຂວງ, ບັນດາເມືອງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ບຸກຄົນ, ມິຕິບຸກຄົນ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

#### ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະ ການ ສາມສິບວັນ ເປັນຕົ້ນໄປ;

ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ, ບົດບັນຍັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບໃດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ເຫຼື້ອພາຍໃນແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

